

نظر کارشناسان درباره رواج بازسازی ظروف قدیمی

به تفلون‌های قدیمی نجسید

ترانه بنی‌عقوب
گزارش نویسن

سرویس قابلمه‌اش یکدست صورتی است؛ پنج قابلمه و دو ماهیتابه و چند ظرف کوچک‌تر. با ذوق می‌گوید می‌دانی همه اینها روی هم شد ۵۰۰ هزار تومان؟ میهمانان با چشم‌های گرد به سرویس قابلمه‌اش نگاه می‌کنند و می‌گویند چطور این همه ارزان؟ بعد که توضیح می‌دهد تازه متوجه می‌شوند که یک سرویس قدیمی را بازسازی کرده. به‌رحال تازه ازدواج کرده و به‌خاطر این صرفه جویی خوشحال است. به‌قول خودش قابلمه‌های قدیمی مادرش را که تفلون و چدنش از بین رفته بود، دوباره احیا کرده و حالا یکدست سرویس آشپزخانه زیبا دارد: «قابلمه‌ای ۵۵ هزار تومان برایم آب خورد. پشت ظروف را هم گداگانه حساب می‌کنند و هر رنگی بخواهی می‌زنند.» همه هیجان زده شده‌اند. خلاصه هر کسی توی خانه‌اش ماهیتابه‌ای، قابلمه‌ای و ظرف و ظروفی دارد که نیاز به تعمیر داشته باشد و چه بهتر از این در روزهای سرسام آور گرانی.

شاید شما هم توی خانه‌تان یکی از همین ظرف و ظروف دارید؛ قابلمه‌ای که تهش می‌چسبد و ته دیگ به درد بخوری نمی‌دهد. شاید هم ماهیتابه آسیب دیده و وقتی می‌خواهید سبب زمینی سرخ کنید، دهمار از روزگارتان درمی‌آورد. حتماً هم چشم‌تان به مغازه‌هایی افتاده که درشت نوشته‌اند، بازسازی تفلون. اگر همه اینها در ذهن‌تان جرقه ایجاد کرده که ظرف و ظروف‌تان را تعمیر کنید و نخواهید هم هزینه اضافه بدهید، این گزارش را بخوانید. مخصوصاً اگر مصرف‌گرا نیستید و دلتان می‌خواهد از وسایل کهنه

به بهترین شکلی استفاده کنید و درعین حال به سلامت‌تان هم لطمه‌ای نخورد. روی شیشه مغازه با حروف درشت این جملات به چشم می‌خورد: «ظروف تفلون شما را بازسازی می‌کنیم.» مرد سرش پایین است و روی یک قابلمه چکش کاری می‌کند: «خانم اگر قابلمه‌تان خیلی نازک است بگویم که کار خوب در نمی‌آید. قابلمه‌های محکم‌تر خوب می‌شوند. تازه بگویم که تعمیر حدود دو ماه طول می‌کشد.» زن هاج و واج به مرد تعمیرکار نگاه می‌کند: «دو ماه؟ مگر می‌خواهی دوباره بسازی؟» مرد دوباره بی‌حوصله جواب می‌دهد: «خودم که کوره ندارم کارها را جمع می‌کنم، می‌فرستم یک جایی خارج از شهر. اگر اینقدر عجله‌داری برو یکی نو بخر.»

مرد دیگری درباره مواد مورد استفاده برای تعمیر پرس و جو می‌کند و بعد رو به من می‌گوید: «می‌گویند تفلون می‌زنند، اما ما که نمی‌دانیم کارگاه‌شان کجاست؟ یک وقت ماده شیمیایی خطرناکی چیزی نزنند؟ هرچقدر هم به فروشنده می‌گویم کارگاه کجاست که خودم بروم و از نزدیک ببینم، از ترس اینکه خودم قابلمه‌ها را ببرم و ارزان تر دریابید آدرس نمی‌دهد.» مرد فروشنده به من هم اطلاعات زیادی نمی‌دهد و فقط می‌گوید کارگاه خارج از شهر است و از سنگ گرانتیت و تفلون برای بازسازی ظروف استفاده می‌کنند. کسی هم نباید قبل از دو ماه منتظر دریافت ظروفش باشد.

اما ببینید نظر کارشناسان دراین باره چیست؟ محمدرضا محبوب‌فر، کارشناس حوزه سلامت و عضو انجمن علمی بهداشت محیط ایران دراین باره می‌گوید: «الان به‌خاطر گرانی

گرایش به تعمیر وسایل دست دوم افزایش یافته و عده‌ای ترجیح می‌دهند یا وسایل دست دوم بخرند یا وسایل قدیمی‌شان را تعمیر و ترمیم کنند، اما بازسازی ظروف تفلون را ما توصیه نمی‌کنیم البته باید بین تفلون و گرانتیت تفاوت قائل شویم. هردو این مواد برای ظروف آشپزخانه مورد استفاده قرار می‌گیرند. تفلون ماده‌ای است به‌نام پلی تترا فلوئورواتیلن اما گرانتیت با این ماده فرق می‌کند و بستگی به مشتری دارد که می‌خواهد ظروفش را چگونه بازسازی کند و بداند چه می‌خواهد. معمولاً فروشنده‌ای که این کار را انجام می‌دهد از شما می‌پرسد تفلون می‌خواهید یا گرانتیت؟ اگر درخواست کنند برای این کار گرانتیت استفاده شود و نه تفلون مشکلی ندارد، اما مسأله اصلی اینجاست که الان هیچ نظارتی روی واحدهای صنفی این کار وجود ندارد و افرادی که کار بازسازی را انجام می‌دهند از هردو ماده استفاده می‌کنند. آنها کل مواد از بین رفته را می‌تراشند تا به آبکاری تفلون یا گرانتیت برسند. آنچه الان در بازسازی ظروف تفلون مردم را نگران می‌کند این است که نمی‌دانند دقیقاً چه ماده‌ای برای بازسازی استفاده می‌شود.»

او تأکید می‌کند: «مردم باید خطرات این کار را جدی بگیرند چون معمولاً ماده‌ای که برای بازسازی ظروف استفاده می‌شود هم سرطان زاست و هم برای محیط زیست مضر است و باعث مرگ گیاهان و موجودات زنده می‌شود. خیلی از این واحدها می‌گویند از وزارت بهداشت و درمان مجوز گرفته‌اند. درحالی که وزارت بهداشت اصلاً مجوزی برای بازسازی تفلون و گرانتیت صادر نکرده. اگر کسی چنین

مردم باید خطرات بازسازی ظروف را جدی بگیرند چون معمولاً ماده‌ای که برای محیط زیست مضر است و باعث مرگ گیاهان و موجودات زنده می‌شود. خیلی از این واحدها می‌گویند از وزارت بهداشت و درمان مجوز گرفته‌اند درحالی که وزارت بهداشت اصلاً مجوزی برای بازسازی تفلون و گرانتیت صادر نکرده است

دعاغی می‌کند، شهروندان بدانند این ادعا درست نیست و هیچ نظارتی بر این کار وجود ندارد و حتی خود شهروندان هم حین کار نظارتی ندارند چرا که کارگاه‌ها خارج از شهر هستند.» اما راهکار این عضو انجمن علمی آموزش بهداشت و ارتقای سلامت ایران به مردم چیست؟ او می‌گوید: «اولاً ما به همه توصیه می‌کنیم، ظروف تفلون و گرانتیتی که می‌خرند حتماً دارای مارک و برچسب کارخانه سازنده باشد. برخی از این کارخانه‌ها وقتی جنس را می‌فروشند یک تا دو سال گارانتی تعویض دارند. از طرفی هم اعلام می‌کنند اگر نیازی به بازسازی ظروف باشد، عاملان فروش کارخانه آن را تحویل می‌گیرند تا در کارخانه بازسازی کنند. این موضوع با اینکه در هر کوچه و خیابانی مغازه‌ای باشد و کار بازسازی انجام بدهد، متفاوت است.

خیلی از موادی که به‌عنوان سرامیک، تفلون و گرانتیت استفاده می‌شود، مواد اصلی نیست و سرطان‌زا هستند و حتی باعث کم خونی می‌شوند. ضمن اینکه می‌توانیم از وسایل خانه‌مان بهتر استفاده کنیم. مثلاً ظرف و ظروف را با اسفنج بشویم یا مراقب باشیم ظروف از دستمان نیفتد تا آسیب نبیند. اگر بازسازی توسط کارخانه معتبر سازنده انجام شود، بلامانع است. الان بهترین ظروف بازار، همان ظروف گرانتیتی‌اند که هم نجسند و هم سلامت خوبی دارند و امکان آسیب به آنها هم کمتر است.»

حسن حسنی سفیدابی، رئیس اتحادیه فروشندگان لوازم خانگی هم دراین باره می‌گوید: «قیمت‌ها سرسام آور است و در یک ماه و نیم اخیث آلومینیوم ۲۵ درصد گران شده. برای همین خیلی‌ها به بازسازی روی آورده‌اند. قبل از این

مردم ظرف تفلون‌شان را می‌فروختند و به جایش ظرف نو می‌خریدند. اما الان خیلی‌ها به‌خاطر گرانی بازسازی می‌کنند. چدن و تفلون یک گردش کاری ثابت دارد؛ پروسه‌ای که باعث می‌شود تفلون به ظرف بچسبد. بعد هم ظروف دو سه بار حرارت می‌بیند. آخرین باری که تفلون حرارت می‌خورد ۴۲۵ درجه است و ۱۷ دقیقه در کوره‌های ریلی می‌ماند. اگر در پروسه بازسازی هم ظروف را با ۴۰۰ درجه حرارت بسوزانند و تفلون قدیمی‌ای بین برود بعد همان پروسه‌ای که گفتم انجام شود یا درست کردن تفلون اصلی فرقی ندارد، البته در این پروسه هم اگر آلومینیوم نازک باشد ممکن است شکل ظرف خراب شود. برخی کارخانه‌ها هم می‌گویند این کار سرطان‌زاست، هرچند اطلاع دارم تا حالا آزمایش خاصی روی بازسازی انجام نشده اما درکل پیشنهاد

بشکه‌خیزگران جوان

من به مردم این است که آلومینیوم قابلمه‌های قدیمی‌شان را بفروشند و ظرف نو بخرند. همه جا هم آلومینیوم با قیمت مناسب خریداری می‌شود.» او تأکید می‌کند هیچکدام از مغازه‌های بازسازی ظروف، تحت نظر اتحادیه نیستند و هیچ کارخانه معروفی هم بازسازی نمی‌کند، اما تعدادی کارخانه و کارگاه که کوره دارند این روزها به این کار روی آورده‌اند. اغلب این کارگاه‌های کوچک خارج از شهرند. این روزها خیلی چیزها دست‌به‌دست هم داده تا بخواهیم از وسایل قدیمی کم‌کمان استفاده کنیم؛ از گرانی بگیری مصرف‌گرایی و همین‌طور حفاظت از محیط زیست و ... اما اگر می‌خواهید ظرف و ظروف کهنه خود را تعمیر کنید، بهتر است با پرس‌و‌جوی دقیق این کار را انجام دهید تا بعد پشیمان نشوید.

جدول سودوکو

ارقام ۱ تا ۹ را طوری در خانه‌های سفید قرار دهید که هر رقم در سطرها، ستون‌ها و مربع‌های کوچک ۳ در ۳ یکبار دیده شود

۳۸۲۵

آسان								
			۳	۶		۴	۵	
	۳		۷					
	۷	۹		۴	۸			۶
				۷		۹	۶	۸
۶	۱		۸		۳		۴	۵
۸	۹	۲		۵				
۱			۵	۲		۳	۸	
					۶		۷	
	۵	۸		۳	۱			